

[Henning Hasle.]

Det, Lovforslaget tager Sigte paa, er imidlertid kun at binde de Midler, der findes i Bankerne, altsaa at modvirke en mulig Tendens hos Bankerne til letsindig eller unyttig Investering el. lign. Derimod indeholder Lovforslaget ikke noget om, hvorledes de skal være bundet, som har Tilgodehaverne i Bankerne; de kunde jo ogsaa tænkes at ville foretage ufornuftige Investeringer.

Over for dette kan man naturligvis sige, at vi har en foreløbig Lov om, at Bankerne kan begrænse de Beløb, som Indskyderne kan tage ud — en Lov, som vi har haft lige siden Storkrigens Begyndelse, men som ikke har været bragt i Anvendelse —, og den vilde maaske ogsaa frembyde tilstrækkelig Garanti, hvis man satte den i Funktion. Givet er det, at hvis de private Indskydere og andre, der har Tilgodehaverne i Bankerne, forlanger deres Penge, saa kan Bankerne ikke præstere det fuldt ud med den Begrænsning i deres Likviditet, som der er Tale om her, og heller ikke fastholde de meget store Kassebeholdninger, som de ikke maa gaa ned under, medmindre denne midlertidige Lov bringes i Anvendelse.

Det er muligt, at der er tilstrækkelig Forbindelse mellem de to Love, naar de virker sammen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om det er det, man har tænkt sig, og om man virkelig har ment, at der er tilstrækkelig Korrespondance mellem Bankernes Pligt til at holde disse Kassebeholdninger og paa den anden Side den Mulighed, man har for at begrænse Udtræk fra Indskyderne.

Som sagt, det er et stort Indgreb, der sker over for Bankerne her; men heldigvis har Bankerne forstaaet, at det Formaal, som Lovforslaget har, nemlig at holde den danske Valutas Standard og bevare Værdien af vore Pengerepræsentativer, er saa vigtig, at man maatte bøje sig. Der har jo i dette Forslags Fremsættelse ikke ligget nogen Kritik af den Politik, Bankerne hidtil har ført, og det kan ogsaa siges herfra, at der ikke har været Grund til at rejse nogen Kritik. Der har ikke været fjerneste Tilløb hos Bankerne til ufornuftig Investering el. lign., saa det er i og for sig kun en lille Klausul, man ved denne Lov faar paa, at det heller ikke skal ske i Fremtiden; det, der her sker, er derfor maaske mere symbolsk end et egentligt Indgreb over for Tendenser, som har gjort sig gældende.

Man vil se, at der over for Sparekasserne ikke er Spor af lignende Foranstaltninger som over for Bankerne; det skyldes, at der ikke har været samme Pengerelig-

hed at konstatere hos Sparekasserne. Den højtærede Handelsminister nævnte i sin Forelæggelsestale, at han gik ud fra, at Sparekasserne vilde følge de Retningslinier, som her var angivet, og Direktiver, som maatte faas i saa Henseende fra Danmarks Nationalbank. Jeg er ganske enig med den højtærede Handelsminister heri, og det er jo muligt — jeg ved det ikke, men det kan være, Handelsministeren vil oplyse om det —, at der ligefrem foreligger visse Forudsætninger, visse Aftaler, direkte eller indirekte, mellem Sparekasserne i saa Henseende. Det kunde være interessant at vide, om noget saadant forelaa, men i hvert Fald gaar jeg ud fra, at hvad enten de foreligger eller ikke, vil Sparekasserne følge de samme Retningslinier.

Med Hensyn til det af den højtærede Stats- og Finansminister fremsatte Lovforslag skal jeg dernæst gøre nogle enkelte Bemærkninger. Det er nu meget omhyggeligt gennemgaaet af de ærede foregaaende Ordførere, og jeg skal nøjes med at omtale nogle enkelte Ting.

Meningen med dette Lovforslag er ikke at opnaa noget Statslaan. Vel er det et Laan, Staten hæfter for, men Formaalet er ikke, at Staten skal have Raadighed over disse Penge, Formaalet er, at Staten ved at give den Rente, der er Tale om i disse Tilfælde, holder Pengene steriliserede af Hensyn til det danske Pengevæsens Stabilitet. Spørgsmaalet er da, om de Beløb, der er nævnt som Maksimumsbeløb, 200 og 300 Mill. Kr. for de forskellige Arter af Pengerepræsentativer, kan opnaas. Der er naturligvis ikke her som ved andre Statslaan Tale om at spejde efter, om det nu ogsaa bliver Succes. Jeg mener ikke, der kan være nogen Mening i at anlægge denne Betragtningssmaade over for disse Penge. Hvis Laanene bliver tegnet i Løbet af den Aarrække, Loven løber, maa det være godt. I det hele taget er det vel nærmest ment saadan, at disse Pengerepræsentativer, hvis de ledige Penge trænger *endnu* mere paa end i Øjeblikket, kan opsuge de ledige Penge. Men de skulde jo gerne være saa tiltrækkende, at der er nogen Mulighed for, at disse Beløb eller i hvert Fald det meste af dem bliver tegnet.

Der er vist god Grund til at tro, at de 6 Maaneders Skatkammerbeviser vil blive tegnet i stort Omfang, idet de giver $\frac{3}{4}$ pCt. i Rente, og det kan man ikke for saa korte Penge opnaa andre Steder, undtagen netop ved Bankernes Indlaan i Nationalbanken paa 6 Maaneders Opsigelse. Derimod stiller jeg mig noget mere tvivlende over for, om